

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 15 octombrie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2020, declarat de avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului

Ciolac Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04.06.2009, în baza art. 151 alin. (4), 217 alin. (4) lit. b). 290 alin. (1), 84 Cod penal la 8 ani și 3 luni închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.06.2018 - 15.10.2019,
instanța de apel: 31.10.2019 - 27.02.2020,
instanța de recurs: 09.06.2020 - 05.08.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 15 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciolac Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea termenului arestării preventive de la 13.04.2018 până la 10.09.2018.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Ciolac N., la 13.04.2018, în jurul orelor 20⁰⁰, aflându-se pe str-la Liviu Damian 5, mun. Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, încălcând în mod grosolan ordinea publică, acționând cu

cinism și obrăznicie deosebită, la agresat verbal și fizic pe Hodosco I., după care i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea piciorului drept. Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 03.05.2018, lui Hodosco I. i-au fost cauzate „Plagă tăiată gambă dreaptă $\frac{1}{3}$ proximală, care a putut fi produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp tăietor înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară”.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astefel, acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul s-a căit sincer, întreține un copil minor, este angajat în câmpul muncii, partea vătămată pretenții nu are, circumstanțe agravante acuzatorul nu a invocat, că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani și potrivit art. 16 Cod penal se califică ca una gravă.

Totodată, instanța a statuat că, conform art. 34 alin. (1) și (2) lit. b) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă.

Potrivit art. 82 Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 04.06.2009 în baza art. 151 alin. (4), 217 alin. (4) lit. b), 290 alin. (1) Cod penal la privațiune de libertate pe un termen de 8 ani 3 luni, fiind eliberat la 31.01.2017 după executarea pedepsei, antecedentul penal nu este stins conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal. Deoarece inculpatul din nou a comis o infracțiune gravă, se constată starea de recidivă periculoasă.

Astfel, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei de 7 ani închisoare, prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal, ce constituie 2 ani 4 luni închisoare.

Potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, limitele pedepsei reduse cu $\frac{1}{3}$ vor constitui pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal - de la 2 ani la 4 ani și 8 luni închisoare.

Potrivit cazierului judiciar, inculpatul a fost tras la răspundere penală de 6 ori, pentru ultima condamnare executând pedeapsa de 8 ani 3 luni închisoare, infracțiuni de deținere de droguri și muniții, lovituri cu cuțitul în pieptul vde la care victima a decedat.

În prezenta cauză, inculpatul la fel este condamnat pentru aplicarea de lovituri cu cuțitul victimei, dar în regiunea piciorului.

Potrivit declarațiilor părții vătămate și martorilor, inculpatul, fiind în stare de ebrietate, fără motive, bătea la poarta victimei, apoi a urmărit-o pe stradă, reușind s-o ajungă din urmă și necătând la eforturile victimei de a scăpa, a înfipt cuțitul, nimerind în picior.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Coroborând toate circumstanțele cauzei, urmărind ca pedeapsa să-și atingă scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și să fie de învățătură pentru alții, instanța a concluzionat aplicarea inculpatului a unei pedepse de 3 ani închisoare, cu executare.

3. Avocata Tamara Rotaru a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă minimă, neprivativă de libertate, în limitele legislației în vigoare.

Apelanta a invocat că, cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciolac N. a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer, regretă de cele întâmplate, este încadrat în câmpul muncii și are la întreținere un copil minor.

Acțiunile lui Ciolac N. au fost urmare a provocării de către victimă. Din materialele cauzei se vede că această provocare a început cu mult timp înainte de a avea loc conflictul.

Instanța de judecată i-a numit o pedeapsă prea severă, de 3 ani închisoare, termen minim prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal, ce într-un fel diminuează importanța și eficacitatea art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ori, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca gravă.

Inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, în privința inculpatului instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanțe atenuante - căința sinceră și faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor.

Careva circumstanțe agravante în conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a reținut.

Potrivit certificatului prezentat în ședința de judecată, inculpatul este angajat în câmpul muncii, în calitate de expeditor la SRL „Unguar”.

Potrivit cererii scrise, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat.

Totodată, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04.06.2009 în baza art. 151 alin. (4), 217 alin. (4), lit. b), 290 alin. (1), 84 Cod penal la 8 ani 3 luni închisoare, în penitenciar de tip închis, fiind eliberat la 31.01.2017, după executarea pedepsei.

Sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța a ținut seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Pornind de la caracterul faptei comise de inculpat, care prezintă o gravitate ridicată, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea lui, instanța de fond corect a conchis că ultimul trebuie pedepsit cu închisoare, care este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

În contextul dat, urmează a fi respinse argumentele avocatului privind aplicarea unei pedepse non-privativă de libertate inculpatului, deoarece pedeapsa solicitată este inechitabilă și inefficientă în coraport cu personalitatea lui, care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04.06.2009 în baza art. art. 151 alin. (4), 217 alin. (4), lit. b), 290 alin. (1), 84 Cod penal la privațiune de libertate pe un termen de 8 ani 3 luni, fiind eliberat la 31.01.2017 după ispășirea ei, astfel, conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, antecedentul penal nu este stins și deoarece inculpatul din nou a comis o infracțiune gravă, instanța de fond just a constatat starea de recidivă periculoasă.

Astfel, instanța de fond a individualizat pedeapsa penală în privința inculpatului atât în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cât și în baza art. 82 alin. (2) Cod penal, potrivit căror, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximumul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Totodată, instanța de fond a reținut că inculpatul, potrivit cazierului judiciar, a fost tras la răspundere penală de 6 ori, ultima condamnare pentru care a ispășit pedeapsa de 8 ani 3 luni fiind, pe lângă infracțiuni de deținere de droguri și muniții, pentru aplicarea câtorva lovituri cu cuțitul în pieptul victimei, de la care victima a decedat.

Relevant este și faptul că inculpatul la fel este condamnat pentru aplicarea de lovituri cu cuțitul victimei, dar în regiunea piciorului.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de fond corect a ținut cont de declarațiile părții vătămate și martorilor privind insistența cu care inculpatul, fiind în stare de ebrietate, fără motive, bătea la poarta victimei, apoi a urmărit-o pe stradă, reușind totuși s-o ajungă din urmă și necătând la eforturile victimei de a scăpa, a înfipt cuțitul, nimerind în picior.

Iar în acest context, urmează a fi respinse argumentele invocate de avocat că acțiunile inculpatului au fost urmare a provocării de către victimă, ori, această stare de

fapt nu a fost constatată în cadrul cercetării judecătorești, fiind combătută prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Sunt nefondate și argumentele avocatului că la individualizarea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, ori, instanța de fond a reținut această circumstanță în conformitate cu art. 76 Cod penal, cu titlu de circumstanță atenuantă.

Scopul pedepsei constă în formarea unei atitudini corecte față de munca, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei în regim de detenție, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Ori, solicitarea invocată de avocatul privind aplicarea unei pedepse non-privative în privința inculpatului, nu este oportună, deoarece inculpatul nu a ales calea corijării, având în vedere că aceasta anterior a fost atras la răspundere penală de 6 ori, la 31.01.2017 fiind eliberat, după ispășirea pedepsei, respectiv, antecedentele penale nu sunt stinse, ceea ce denotă faptul că activitatea infracțională pentru inculpat ar putea deveni o îndeletnicire, iar pedeapsa închisorii cu executarea ei reală este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de fapta comisă. Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiționată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi, oarecum și în extremis chiar o agravantă.

De asemenea, datele care caracterizează persoana inculpatului evidențiază că acesta are tendințe infracționale, inculpatul este cunoscut oficial cu antecedente penale, fapta a fost comisă în stare de recidivă periculoasă.

La caz, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate, ținând cont de scopul restabilirii echității sociale, reieșind din circumstanțele stabilite, de gradul prejudiciabil al faptei, principiul individualizării pedepsei, persoana inculpatului, comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, este justă soluția instanței de fond privind aplicarea pedepsei de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În acest sens, soluția instanței de judecată este întemeiată pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Astfel, pedeapsa stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În contextul raționamentelor expuse supra, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art. 287 alin. (3) Cod penal, așa cum au fost reduse prin

aplicarea alin. (8) art. 364¹ Cod procedură penală și în conformitate cu art. 82 alin. (2) Cod penal.

5. Avocatul Arcadie Șchiopu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată lui Ciolac Nicolai o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate.

Recurentul a invocat că, instanțele nu au luat în considerație că partea vătămată a provocat comiterea infracțiunii, că Ciolac N. fiind în calitate de bănuț, învinut și inculpat a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer, cauza s-a examina conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedura penală, a colaborat cu OUP, a tras concluzii din fapta săvârșită, la evidența medicului nu se află, s-a cerut iertare de la partea vătămată, totodată partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, are la întreținere un copil minor, este încadrat în câmpul muncii, iar corectarea și reeducarea lui poate fi atinsă și prin numirea unei pedepse mai blânde.

Instanțele greșit au concluzionat că, prin numirea unei pedepse cu închisoare lui Ciolac N., se va atinge scopul pedepsei, și nu a luat în considerație că numirea unei pedepse non-privativă de libertate, este una corespunzătoare gradului prejudiciabil a faptei comise de inculpat, reușind din circumstanțele cauzei, iar o pedeapsă nonprivativă de libertate, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Totodată, pedeapsa numită va avea un impact negativ față de inculpat, în timpul executării pedepsei cât și după ispășirea pedepsei, cu atât mai mult, el a concretizat în ședința de judecată că a conștientizat acțiunile sale și se obligă pe viitor să nu mai comită careva ilegalități penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, anterior a fost tras la răspundere penală de 6 ori, fiind eliberat din penitenciar la 31.01.2017, antecedentul penal nefiind stins, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 34, 82 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa cu închisoare are un caracter excepțional. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. La aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă nu poate fi mai mică de $\frac{1}{3}$ din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Arcadie Șchiopu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 15 octombrie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2020, în privința inculpatului Ciolac Nicolai XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 21 august 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun